

**ДЖЕРЕЛО ДО ІСТОРІЇ ОРІЛЬ-САМАРСЬКОГО МЕЖИРІЧЧЯ
ДОБИ НОВОЇ ЗАПОРОЗЬКОЇ СІЧІ**

*Розглянуто інформаційні можливості «Відомості про козаків на форпостах»
1736 р. щодо історії межиріччя Орелі та Самари XVIII ст. Наведено
фрагмент документа*

*Ключові слова: форпост, російсько-турецька війна 1735-1739 рр., межиріччя
Орелі та Самари, відомість, редут*

Сучасне українське козакознавство має тенденцію збільшення уваги до проблем мікроісторії, зокрема, історії окремих поселень [5; 10]. Але не зважаючи на деякі здобутки у цьому напрямі, залишається багато питань, які чекають на свого дослідника. Так, маловивченим залишається регіон межиріччя Орелі та Самари. Можна констатувати, що, зокрема, аспект російської військової присутності тут має великі перспективи дослідження. Старосамарський ретраншемент сьогодні вже активно досліджується за архівними і археологічними джерелами. Видано збірник праць, присвячених різним питанням його історії (2008 р.) [7], та каталог старожитностей [4]. Опубліковано цікавий документ стосовно Усть-Самарського ретраншементу [8]. Натомість малі осередки – редутути – досі майже не привертати уваги науковців [14].

Як і ретраншементи, редутути (форпости) в цьому регіоні були побудовані у 1736 р.¹ за наказом фельдмаршала Б.Х. фон Мініха. Редутути будувалися силами лівобережних козаків по лівому березі Дніпра вздовж всього кордону з Польщею (до Переволочної), та від Орлика до гирла Самари. Останні були розташовані вздовж берега Дніпра і утворювали, на думку Г.Г. Шпитальова, Придніпровську лінію укріплень, яка мала прикривати Дніпровську флотилію [18, с. 98]. Ще одним стратегічним завданням всіх прибережних форпостів була охорона кордону по Дніпру, зокрема, для запобігання переправам татар.

Крім прибережних, були редутути, побудовані вздовж шляху з Царичанки до Старої Самари (тобто, по маршруту проходження російської армії). У роки війни тут стояли залоги, в листопаді 1736 р. в них було залишено 120 лівобережних козаків, які поверталися із Криму [15, арк.14]. Ці форпости позначені на російських мапах воєнних дій, проте пізніших згадок про них немає [6, с.125-128]. За даними дніпропетровського дослідника В.С. Старостіна, саме ці укріплення потрапили на триверстову мапу Генерального штабу Російської імперії у 1860-х рр. за позначкою «Городок

---

¹Точніше, будівництво розпочалося 1736 р., і тривало, вірогідно, до 1738, оскільки за цей період відомі багаторазові відправки козаків саме на будівництво форпостів [9, с.108-111; 16, арк.43]; крім того, якщо у 1736 р. майже всі укріплення позначалися як «форпости» [15], то на 1738 р. зустрічаємо означення «редут» (відносно Кодацького) [14, с. 29] та «ретраншемент» (про Біркут) [16, арк. 48 зв.].

(редут)», але по них пройшло будівництво гілки залізниці Гришине-Рівне, і вони не збереглися.

В роки війни форпости від Орлика до Самари підпорядковувалися генерал-квартирмейстеру А. де Бриньї, в повоєнні роки – коменданту Усть-Самарського, а після його скасування – Старосамарського ретраншементу. Комендант був одночасно командиром так званої «трьохсотенної команди» полків ландміліції, з якої комплектувалися залоги нижньодніпровських постів (загальна офіційна назва редутів та ретраншементів на території Запорозьких Вольностей, крім Новосіченського). Крім ландміліцьких, на деяких постах стояли команди лівобережних козаків. Кількість форпостів скорочувалися. На 1750-70-ті рр. функціонувало лише 3 з них – Біркутський, Сокільський та Кодацький [11, с.235, 238; 14, с.29].

Вивчення прибережних форпостів, крім з'ясування військової історії краю часів російсько-турецької війни 1735-1739 рр., розкриває перед нами багато інших маловивчених аспектів. За доби Нової Січі слободи виникають не тільки поблизу ретраншементів, але й біля редутів. У 1740-1750-х рр. великі поселення Самарської паланки (Ревунівка, Бригадирівка та Сокільська, або Сокільський редут) були приведені до підданства Війську Запорозькому Низовому. Документи Архіву Коша Нової Запорозької Січі та Київської губернської канцелярії зберігають свідчення про ремонт, постачання редутів, взаємини російських та козацьких залог з місцевим населенням. Це, у свою чергу, дає інформацію для вирішення важливих дослідницьких проблем – історичної географії Запорозьких Вольностей, складання історичних карт, вивчення взаємодії локальних спільнот запорожців та російських військових, функціонування редутів [14, с.29, 32-33; 12; 13].

Одним з актуальних завдань є локалізація форпостів (редутів). Вони потрапляли на тогочасні російські та деякі європейські мапи, але, зважаючи на малий розмір укріплень, даних самих лише мап недостатньо для точної локалізації [2]. Крім того, через різне підпорядкування верхньо- та нижньодніпровських постів (Київський гарнізон та Ландміліцький корпус відповідно) щодо останніх не маємо картографічних та документальних джерел, які б фіксували стан укріплень, розмір їх залог та відстані між ними у повоєнні роки. Наприклад, на мапі Дніпра Д. де Боксета 1742 р. позначено тільки верхньодніпровські пости (вгору Дніпром від Переволочної), в таблицях описана кількість солдатів, козаків та офіцерів, відстані та зазначено у приписці: «а от Украинской линии по ретраншементах и редутах до Сечи и в Сечи имеется штап-офицеров 2, обер-офицеров 23, унтер-офицеров 42, капралов 48, писарей 8, ... и барабанщиков 31, рядовых 808, итого 1052» [3].

Профіль укріплень, за відомістю про стан верхньодніпровських постів 1764 р., був втрачений вже на 1760-ті рр. Як свідчить документ, на переважній більшості редутів вал осипався, рів заріс, нерідко «около оногo сов сем укрепления нет», маяки попадали, не на всіх були «изба и конюшня» [17, арк.1-2]. Отже, виявити залишки саме рову або валу редуту на сьогодні не можна.

Унікальну інформацію містить справа 5703 опису 3 фонду 51 – Генеральна Військова канцелярія (далі – ГВК) Центрального державного історичного архіву України в м. Києві. Вона має заголовок «По доношенію Андрея Дебриня с прологом ведомости сколько козаков на форпостах, каких чинов и каких полков и сколько велено нарядить козаков и каких полков» (1736). На жаль, аркуші в справі переплутано місцями, всього справа складає 18 аркушів, з яких: арк. 1 – обкладинка, арк. 6, 12, та ін. – листи генерал-лейтенанта І. Барятинського з вимогою відправки козаків до де Бриньї та чернетки (вірогідно, відповіді з ГВК), арк. 2-5 зв., 9, 13, 14 – «відомості» про козаків на форпостах (від Орлика до Самари) із зазначенням відстаней між ними, про кількість гетьманців, якщо треба було відправити на зміну, про коней на форпостах та про козаків-втікачів з форпостів, що повернулися з Криму¹. Витяги з двох останніх наведено нижче (таблиці 1 і 2 відповідно). Основний документ даної справи – відомість про козаків на форпостах - подається повністю в кінці статті. Текст передано за методичними рекомендаціями, розробленими для видання Архіву Коша Нової Запорозької Січі [1, с. 29-30], допущено певний відхід від них – скорочення під титлом розкрито, пропущені літери відтворено у дужках.

Справа вже введена до наукового обігу О.А. Репаном [9] в контексті участі лівобережних козаків у ближніх виправах та охороні кордонів. Проте вона має значний інформаційний потенціал як джерело і до військової історії, і до мікроісторії краю. «Відомість про козаків на форпостах» була складена у канцелярії А. де Бриньї 19 листопада 1736 р. Де Бриньї вимагав у Барятинського висилки козаків на форпости під свою команду для охорони кордону: спочатку – 780 кінних та 720 піших, а потім ще 1014. Перед цим він звертався до ГВК, але «доброкінні» та споряджені козаки в кількості 1811 чоловік вже були вислані йому, ще до отримання у ГВК листів від І. Барятинського. Тобто козаків в команду де Бриньї було відправлено забагато, і він мав по їх прибутті повернути зайвих [15, арк.6, 12].

Козацьку команду, що стояла по форпостах від Орлика до Самари (очевидно, вона складала переважну більшість їх залог), очолював охтирський полковник Лесевицький, який знаходився у Біркуті. Ще до висилки козаків за вищезгаданою вимогою де Бриньї на ці форпости було відправлено 651 козака (153 з Полтавського, 142 з Миргородського, 356 з Лубенського), що поверталися з Криму [15, арк.2, 9].

Російські воєначальники у випадку потреби самі могли відправляти певну кількість козаків з підконтрольної їм ділянки кордону на суміжні. Наприклад, з форпосту Паньківка (розташовувався понад Дніпром вище Біркута і належав до ділянки А. де Бриньї) було відправлено 5 козаків для несення караульної служби на правому фланзі Української лінії, ділянці генерал-майора О. Тараканова (від гирла Орелі до гирла Ворскли) [15, арк.4;

---

¹Згідно із заголовком таблиці на арк. 2, всі вони складають 1 документ, але кожна згадана відомість у його складі має свій заголовок.

17, с. 98]. А 2 з 8 гетьманців, відправлених до Тараканова з форпосту при гирлі Орелі, втекли [15, арк.4] (див. додаток).

Згадки про відправлення гетьманців на ці форпости можуть траплятися і в інших документах ГВК, але поки що виявлено лише 1 – про службу козаків Лубенського полку у Біркутському ретраншементі (серпень 1738 р.) [16, арк.48 зв.]. Не можна виключати, що відправлення на форпости ховаються під означеннями «на прежних постах» (команда орлянського сотника Полтавського полку, 1738) [16, арк.34 зв.]. Це засвідчує беззаперечну цінність та актуальність «Відомості про козаків на форпостах» 1736 р. як джерела до історії Оріль-Самарського межиріччя XVIII ст.

Таблиця 1

Відомість* про кількість коней на форпостах¹

форпост	полки	коней		
		придатних	непридатних	Всього
Біркут	Миргородський, Полтавський, Ніжинський	58	27	85
Романковський	Полтавський, Ніжинський, Гадяцький	70	17	87
Сокілка	Ніжинський	30	20	50
Тарамський	Ніжинський, Лубенський	45	25	70
Брід Протовчі	Ніжинський	26	8	34
Усть-Протовч	Полтавський, Ніжинський	16	10	26
Біля Нового Кодаку	Ніжинський, Гадяцький	52	18	70
Паньківка	Гадяцький	6	27	33
Кам'янка	Ніжинський, Миргородський	27	46	73
	Всього	330	198	528
	У %	62,5	37,5	100

* У документі також подано кількість коней в Самарському та Усть-Самарському ретраншементах та деяких інших форпостах.

Таблиця 2

Відомість про кількість козаків, що втекли з форпостів²

форпост	полк	кількість
Біркут	Миргородський	4
	Полтавський	9
Паньківка	Гадяцький	3
	Всього	16**

** У документі зазначено 15.

¹ Складено за документом: По доношенію Андрея Дебриня с прологом ведомости, сколько козаков на форпостах, каких чинов и каких полков и сколько велено нарядить козаков и какихполков // Центральный державный историчный архив Украины у м. Києві (далі ЦДІАК). – Ф. 51. Генеральна військова канцелярія. – Оп. 3. – Спр. 5703. – арк.13.

² Складено за документом: По доношенію Андрея Дебриня с прологом ведомости, сколько козаков на форпостах, каких чинов и каких полков и сколько велено нарядить козаков и какихполков // Центральный державный историчный архив Украины у м. Києві (далі ЦДІАК). – Ф. 51. Генеральна військова канцелярія. – Оп. 3. – Спр. 5703. – арк.13.

Бібліографічні посилання:

1. Архів Коша Нової Запорозької Січі: Корпус документів 1734-1775. – Т. 1. – К.: [б.в.], 1998.
2. Достоверная ландкарта между рекъ Днепра и Донца и о расстоянияхъ Усть Самары до Луганской станицы. Сочиненная въ 1750 году в мае месяце [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://papacoma.narod.ru/maps/maps-images/dostovernaya_landkarta_1750_b.jpg
3. Карта реки Днепру от Киева до Хортицкого острова с показаниемъ редутовъ і вартпостовъ и на оных число людей також и лежащих по оной реке местечекъ і горотковъ 1742 году [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://papacoma.narod.ru/maps/maps-images/de_bosket_dnepr_1742_b.jpg
4. Ковальова І.Ф. Каталог старожитностей доби пізнього середньовіччя містечка Самарь та Богородицької фортеці / І.Ф. Ковальова, В.М. Шалобудов, В.О. Векленко. – Д.: Вид-во ДНУ, 2007.
5. Кузик Т.Л. Перехід жителів слободи Данилівки у підданство Війська Запорозького Низового / Т.Л. Кузик // Український археографічний щорічник. – №12. – 2007. – С. 403-420.
6. Малов О.В. Картографічні джерела до історії Богородицької фортеці-Старосамарського ретраншементу / О.В. Малов, В.О. Векленко, А.В. Векленко // Фронтири міста: історико-культурологічний альманах. – Д.: Герда, 2012. – Вип. 1. С. 117-131.
7. Перлини козацького Присамар'я: містечко Самарь та Богородицька фортеця: темат. збірник / редкол.: І.Ф. Ковальова (відпов. ред.) та ін. – Д.: Вид-во ДНУ, 2008.
8. Репан О.А. Два документи з історії місцевого краюXVIII ст. / О.А. Репан // Під знаком Клію: На пошану Олени Апанович. Зб. статей. - Д.: Промінь, 1995. - С. 35-39.
9. Репан О.А. Іржа на лезі: Лівобережне козацтво і російсько-турецька війна 1735-1739 рр./ О.А. Репан. – К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2009. – 195 с.
10. Репан О.А. Одинківка-Одимківка у взаєминах населення та гарнізону Старосамарського ретраншементу / О. А. Репан // Січеславський альманах. Вип. 6. – Д.: НГУ, 2011. – С. 94-98.
11. Репан О.А. Структура гарнізону Старосамарського ретраншементу / О.А. Репан // Наддніпрянська Україна: історичні процеси, події, постаті. Вип. 8. – Д.: Вид-во ДНУ, 2010. – С. 233-239.
12. Сухомлин О.Д. Джерела до історичної географії Протовчанської паланки / О.Д. Сухомлин // Наукові записки: Збірник праць молодих вчених та аспірантів. - т. 24. – К., 2012. – С.157-167.
13. Сухомлин О.Д. Конфлікти як елемент повсякденної взаємодії населення слободи Сокільської та російських військових (1750-60-ті рр.) / О.Д. Сухомлин // Історія і культура Придніпров'я: Невідомі та маловідомі сторінки: Науковий щорічник. Вип. 10. – Д.: НГУ, 2013.– С. 31-40.
14. Сухомлин О.Д. Проблеми локалізації та функціонування редутів XVIII ст. у межиріччі Орелі та Самари / О.Д. Сухомлин // Придніпров'я: історико-краєзнавчі дослідження. Вип. 11. – Д.: Вид-во ДНУ, 2012/2013. – С. 25-39.
15. Центральний державний історичний архів України у м. Києві (далі ЦДАК). – Ф. 51. Генеральна військова канцелярія. – Оп. 3. – Спр. 5703. По доношенію Андрея Дебриня с прологом ведомости, сколько козаков на форпостах, каких чинов и каких полков и сколько велено нарядить козаков и каких полков. – 18 арк.
16. ЦДАК. - Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 6852. Донесення і відомості у Чернігівську, Стародубську, Прилуцьку, Полтавську, Миргородську і Лубенську полкові канцелярії про кількість козаків в полках та кількість відправлених на Українську лінію, форпости та ін. – 58 арк.
17. ЦДАК. - Ф. 59. Київська губернська канцелярія. – Оп. 1. – Спр. 4707. Ведомость о расстоянии между редутами и форпостами, расположенными по р. Днепр и об их состоянии. – 25 арк.
18. Шпитальов Г.Г. Українська ландміліція / Г.Г Шпитальов. – К.: [б.в.], 2013. – 150 с.

Відомість про козаків на форпостах 1736 р.

Арк. 2.

Ведомость коликое число имѣтца при ѳарпостахъ какихъ чиновъ и которыхъ полковъ и кто при нихъ сотники состоящая в камандѣ полковника Г(оспо)д(и)на Лисовицкого такожъ что при ѳныхъ имѣтца лошадей годныхъ и негодныхъ явствуеть ниже сего ноября 19 дня 1736 году.

ѳарпость	сколко разстоянїемъ ѳарпосту отъ ѳарпосту версть	При какомъ урочище	Чины	По списку состоит	старшынъ и казаковъ			всего здоровыхъ и болныхъ
					за темъ н(и)нѣ налицо			
					здоровыхъ	болныхъ	итого	
		При Бирькутѣ	Ахтырскаго слободскаго полку					
			полковникъ	1	—	1	1	1
			полковои писар	1	1	—	1	1
			подпрапорнои	1	1	—	1	1
			литаврщикъ	1	1	—	1	1
			пушкаръ й	2	2	—	2	2
			казаковъ регулярныхъ с капраломъ	12	12	—	12	12
			атамановъ куренныхъ	4	4	—	4	4
			казаковъ нерегулярныхъ	34	34	—	34	34
			казачьихъ братьевъ и собственниковъ	43	40	3	43	43
		итого	99	95	4	99	99	
		При Сумскаго полку при полковникѣ ахтырскомъ	сотникъ за полковаго есаула	1	1	—	1	1
			казаковъ нерегулярныхъ	2	2	—	2	2
			итого	3	3	—	3	3
		Исюмскаго полку	регулярныхъ казаковъ с капраломъ	12	12	—	12	12
			всего при полковникѣ Ахтырскомъ	114	110	4	114	114

Арк. 2 зв.

ѳарпость	сколко разстоянїемъ ѳарпосту отъ ѳарпосту версть	При какомъ урочищѣ	Чинь	По списку состоит	старшынъ и казаковъ			всего здоровыхъ и болныхъ
					за темъ н(и)нѣ налицо			
					здоровыхъ	болныхъ	Итого	

1	7	При речке Каменке	Неженского полку новопришедшыя Накашной сотникъ атаманъ редовых казаков Гадецкого полку ис Крыму пришедших казаковъ итого	1 1 22 5 30	1 1 20 3 26	— — 2 2 4	1 1 2 5 3	1 1 22 5 30
2	7	При перевозе Нового Кадаку	Неженского полку новопришедшыя накашныи сотникъ атаман есауль казаков Гадяцкого полку с Крыму пришедших итого	1 1 1 55 18 76	1 1 1 51 8 62	— — — 4 1 0 1 4	1 1 1 5 1 8 7 6	1 1 1 55 18 76
3	5	При Протогичи	Полтавского полку с Крыму пришедшыя накашной сотникъ есауль сотенной казаков Неженского полку внов пришедших казаков Итого	1 1 22 6 30	1 1 17 6 25	— — 5 — 5	1 1 2 6 3	1 1 22 6 30

Арк. 3.

Фарпость	сколько разстоянием Фарпость от Фарпосту версть	При каком урочище	Чинь	По списку состоит	старшины и казаков			всего здоровых и больных
					за тем н(и)нѣ налицо			
					здоровых	больных	Итого	
4	6	На верхнем броду	Неженского полку внов пришедшыя накашной сотникъ атаманъ есауль сотенной редовых казаков Лубянского полку с Крыму пришедших бежалю Итого	1 1 1 67 30 100	1 1 1 64 30 67	— — — 3 — 3	1 1 1 67 30 70	1 1 1 67 30 70

5	5	При Тарамску	Неженского полку внов пришедшыя					
			накашной полковникъ	1	—	1	1	1
			накашной сотникъ	1	1	—	1	1
			писарь сотенной	1	1	—	1	1
			есауль	1	1	—	1	1
			редовых казаков	22	20	2	22	22
			Миргородского полку ис Крыму пришедшых казаковъ	19	15	4	19	19
			Лубѣнского полку ис Крыму пришедшых же					
			атаманъ	1	1	—	1	1
			казаковъ	31	20	11	31	31
	Итого	77	59	18	77	77		

Арк. 3 зв.

Фарпость	сколко разстоянием фарпость от фарпосту версть	При каком урочище	Чинь	По списку состоит	старшинъ и казаков			всего здоровыхъ и болных ис убежлыми
					ис того числа бежало	за тем н(и)нѣ налицо		
						здоровых	болных	
6	4	При Саколкѣ	Неженского полку внов прибывшыя	1		1		1
			накашной сотникъ	49	—	49	—	49
			казаковъ	—	—	—	—	—
			итого	50	—	50	—	50
7	4	При Романковом	Неженского полку внов пришедшыя	1		1		1
			накашной сотникъ	70	—	70	—	70
			казаковъ	—	—	—	—	—
			Гадяцкого полку ис Крыму пришедшых казаков	29	5	24	—	24
	итого	100	5	95	—	95		
8	6	При Быркутѣ	Миргородского полку ис Крыму пришедшыя	1		1		1
			есауль полковой	1	—	1	—	1
			писар	21	—	21	—	21
			казаковъ	—	—	—	—	—
			Полтавского полку ис Крыму пришедшых казаков	29	1	28	—	28
			Неженского полку ис Крыму пришедшых казаков	50	—	50	—	50
	Тог	102	1	101	—	101		

9	4	При Каменке	Неженского полку внов						
			прибывшыє						
			есауль сотенной	1	—	1	—	1	1
			казаковъ	47	—	47	—	47	47
			Миргородского полку ис Крыму пришедшыє	28	5	23	—	23	28
Итого	76	5	71	—	71	76			

Арк. 4.

Фарпость	сколко разстоянием Фарпость от фарпосту вереть	При какомурочище	Чинь	По списку состоит	старшынь j казаков					всего здоровых больных ис командированными
					ис того числа		за тем н(и)нѣ налицо			
					бежало	в командировани и	здоровых	больных	итого	
10	5	При Панковке	Гадецкого полку							
			пришедшыє ис Крыму							
			наказной сотникъ	1	—	1	—	1	1	
			казаковъ	48	—	25	17	47	48	
у генерала мазора Тараканова на карауле										
итого	49	2	5	26	17	48	54			
11	5	При Долшкѣ	Неженского полку внов							
			пришедшыє							
			есауль сотенной	1	—	1	—	1	1	
			писарь	1	—	1	—	1	1	
			казаковъ	116	—	106	1	107	107	
			у г(оспо)д(и)на ж генерала маэора Тараканова	—	9	—	—	—	9	
итого	120	9	110	1	111	120				
12	3	При устьє речки сурели	Неженского полку внов							
			прибывшыє							
			наказной сотникъ	1	—	1	—	1	1	
			казаковъ	49	—	40	1	41	41	
			у г(оспо)д(и)на ж генерала маэора Тараканова		2	6	—	—	8	
Итого	50	2	41	1	42	50				

Арк. 4 зв.

Фарпость	сколько разстоянием фарпость от фарпосту версть	При каком урочище	Чинь	По спизкусостойтъ	старшынь и козаков					всего здоровых болных и командированных
					ис того числа		за тем н(и)нѣ			
					бежало	в командировани	здоровых	болных	итого	
13	6	По перечни над рѣкою Днѣпром	Полтавского полку пришедшыя ис Крыму							
			накашой сотникъ	1	—	—	1	—	1	1
			казаковъ	50	—	—	45	5	50	50
			итого	51	—	—	46	5	51	51
14	5	При Дубровке межанокъ	Полтавского полку ис Крыму пришедшыя							
			сотникъ	1	—	—	1	—	1	1
			казаковъ	50	—	—	45	5	50	50
			итого	51	—	—	46	5	51	51
			Всего по всем фарпостам кромѣ ахтырского полковника команди Неженского полку внов пришедшых							
			накашой полковникъ	1	—	—	—	1	1	1
			накашых сотников	9	—	—	9	—	9	9
			атамановъ	3	—	—	3	—	3	3
			есаулов сотенных	5	—	—	5	—	5	5
			писарей сотенных	2	—	—	2	—	2	2
			хорунжы	1	—	—	1	—	1	1
			казаковъ	504	3	15	473	13	486	504
			итого всех чинов	525	3	15	493	14	507	525

Арк. 5.

Миргородского полку вишедших ис Крыму полковои есауль писар казаков итого всех чинов	1 1 68 70	— — 5 5	— — — —	1 1 59 61	— — 4 4	1 1 63 65	1 1 68 70
Полтавского полку вишедших ис Крыму сотникъ настоящей наказной есауль казаковъ итого	1 1 1 151 154	— — — 1 1	— — — — —	1 1 1 135 138	— — — 15 15	1 1 1 150 153	1 1 1 151 154
Гадяцкого полку вышедших ис Крыму наказной сотник казаковъ итого	1 100 101	— 6 6	— 5 5	1 60 61	— 29 29	1 89 90	1 100 101
Лубенского полку вышедших ис Крыму атаманъ казаковъ итого	1 61 62	1 30 30	— — —	1 20 21	— 11 11	1 31 32	1 61 62
Всего всехъвышедших ис Крыму есауль полковои сотникъ настоящей наказных сотниковъ писар есауль	1 1 2 1 1	— — — — —	— — — — —	1 1 2 1 1	— — — — —	1 1 2 1 1	1 1 2 1 1

Арк. 5 зв.

Чинъ	По списку состоит	старшины и казаков					всего здоровых болных ис командированными
		ис того числа		за тем н(и)нѣ налицо			
		бежало	в командирован и	здоровых	болных	итого	
Атаманъ казаковъ итого	1 386 387	— 42 42	— 5 5	1 274 281	— 59 59	1 333 340	1 380 387
Вновьпришедших на перемену наказной полковникъ наказныхъсотников Атамановъ есауловъсотенных писарейсотенных хорунжей казаковъ итого	1 9 3 5 2 1 504 525	— — — — — — 3 3	— — — — — — 15 15	— 9 3 5 2 1 473 493	— — — — — — 13 14	1 9 3 5 2 1 486 507	1 9 3 5 2 1 504 525

Всего всехвышедших ис Крым j вновь пришедших	912	45	20	774	73	847	912
--	-----	----	----	-----	----	-----	-----

ЦДИАК. - Ф. 51. - Оп. 3. - Спр. 5703.

O.D. Suchomlin

***The Source for history of Orel and Samara interfluves
of The New Zaporizhzhya Sich age***

There are "List of Cossacks on outposts" (1736) as source for history of Oril-Samara region of 18th century talking about in this article. A fragment of list published.

Keywords: *outpost, Russian-Turkish war of 1735-1739, Oril-Samara region, list, redoubt*

А.Д. Сухомлин

Источник к истории Орель-Самарского междуречья периода Новой Сечи

Рассмотрены информационные возможности «ведомости о казаках на форпостах» 1736 г. применительно к истории междуречья Орели и Самары XVIII в. Приведен фрагмент документа.

Ключевые слова: *форпост, русско-турецкая война 1735-1739 гг., междуречье Орели и Самары, ведомость, редут.*